

[Per Møller.]

Det socialdemokratiske forslag om Biafra hører ikke hjemme i virkelighedens verden; det minder mest om en moderne udformning af „Kejserens nye klæder“, hvor man forsøger at gøre indtryk på alt folket med et forslag, der ikke er andet end gennemskueligt bluff. Det er ganske pikant, at det er hr. Gert Petersen, der på SF's vegne går ind i rollen som den lille dreng, der råber de afslørende ord: „Han har jo ikke noget på.“ Med tilfredshed noterer jeg, at socialistisk folkeparti ikke vil støtte socialdemokraterne i kravet om, at Danmark skal indbringe Biafraproblemet for FN's sikkerhedsråd. Det er interessant at se SF indtage en mere realistisk og mere ansvarsbevidst holdning, end socialdemokratiet i opposition gør det. Socialdemokraterne regner åbenbart med, at det ikke er nødvendigt at være nøjeregnende med sagligheden og ansvarsbevidstheden.

Jeg skal anbefale at stemme for regeringspartiernes ændringsforslag og at stemme imod det socialdemokratiske ændringsforslag og de underændringsforslag, der i øvrigt er stillet.

Svend Haugaard: Det var hr. Stinus, der ved første behandling førte ordet for det radikale venstre i denne sag. Da han i øjeblikket er på rejse i Sydamerika, skal jeg på partiets vegne knytte kommentarer til ændringsforslagene.

Hvad angår det første punkt er der ikke ret stor forskel på det socialdemokratiske og regeringens ændringsforslag. Vi er fra radikal side afgjort indstillet på, at der skal gøres alt, hvad gøres kan med positiv virkning, for en videregående afspænding, men det socialdemokratiske forslag begrænser sig til en række europæiske lande. Vi finder det naturligt, at alle interesserede lande er med også i forberedelserne, herunder USA og Canada, ikke blot for disse landes skyld, men specielt for resultaternes skyld, og derfor mener vi, at det ændringsforslag, der er

stillet fra regeringens side på dette punkt, er det bedste.

Siden første behandling af forslaget er der kommet et glædeligt finsk initiativ i form af et memorandum, hvori Finland erklærer sig villig til at være vært for en europæisk sikkerhedskonference og i øvrigt også være vært for de forberedende møder, der skal til for forhåbentlig at få et positivt resultat. Den danske regering har stillet sig meget positivt hertil, og det hilser vi med stor tilfredshed, og det radikale venstre må opfordre regeringen til at yde ikke blot en formel støtte til tanken, men også en positiv støtte med råd og dåd i videst mulig udstrækning. Jeg vil gerne tilføje, at jeg synes, det er specielt glædeligt, at det er Finland, der her får lejlighed til at tage et initiativ. Finland er ikke med i nogen af de militære pagter, er altså militært neutralt, om end landet på grund af sin særlige stilling er nødt til at søge en balance i et passende afvejet forhold til øst og vest. Men jeg mener, at det er et godt udgangspunkt for konferenceforberedelserne, og at det i hvert tilfælde er lige så godt, at Finland tager initiativet, som hvis vi havde gjort det fra dansk side.

Men foruden det ønskelige i at opnå et godt resultat i retning af yderligere afspænding og en begyndende løsning af de europæiske problemer på en sådan konference, så kan jeg fuldt ud unde Finland, at noget sådant kan komme til at ske på finsk initiativ. Det har ikke, som hr. J. O. Krag sagde, noget med hr. Flovmand for Danmark at gøre, det er noget, som vi under Finland i rigt mål, men naturligvis — det skal siges — fulgt stærkt op af de øvrige nordiske lande. For så vidt kunne vi, efter at dette finske initiativ er blevet en kendsgerning, undlade videregående beslutninger i denne sag ud over en varm tilslutning til den finske aktion.

Hvad kontrolrådspasordningen angår, så er det fra radikal side noget helt selvfølgeligt, at denne ordning bør væk. Vi er så interesserede i dette spørgsmål, at vi langt